

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุป

การศึกษาคความหลากหลายของเห็ดกินได้และเห็ดมีพิษตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ บริเวณพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซับลังกา อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2552 สามารถรวบรวมตัวอย่างเห็ดที่สำรวจพบได้ 190 ตัวอย่าง โดยพบตัวอย่างเห็ดมากที่สุดในฤดูฝน สามารถจัดจำแนกหมวดหมู่ เป็น Division Ascomycota ได้จำนวน 2 อันดับ 3 วงศ์ 8 สกุล 16 ชนิด โดยวงศ์ที่พบมากที่สุดคือ Xylariaceae และ Division Basidiomycota จำนวน 9 อันดับ 26 วงศ์ 51 สกุล 113 ชนิด โดยวงศ์ที่พบมากที่สุดได้แก่ Polyporaceae, Tricholomataceae และ Marasmiaceae ตามลำดับ ชนิดของเห็ดที่พบนี้ที่สามารถกินได้มีจำนวน 16 ชนิด ดังนี้ *Sarcoscypha coccinea* (Scop. & Fr.) Lamb., *Clavaria zollingeri* Lev., *Marasmius pellucidus* Berk. & Br., *Termitomyces* sp., *Auricularia delicata* (Fr.) Henn., *Auricularia polytricha* (Mont.) Sacc., *Auricularia* sp., *Scleroderma verrucosum* Pers, *Cantharellus minor*, *Cantharellus odoratus* (Schw.) Fr., *Clavulina cristata* (Fr.) Schroet., *Dictyophora indusiata* (Vent. : Pers.) Fisch., *Lactarius hygrophoroides* Berk. and Curt., *Russula alboareolata* Hongo, *Russula cyanoxantha* (Schaeff. ex Secr.) Fr. และ *Russula emetica* (Schaeff. & Fr.) S.F.Gray ส่วนเห็ดพิษจำแนกได้จำนวน 1 ชนิด คือ *Coprinus disseminatus* (Pers. & Fr.) S.F. Gray และตัวอย่างที่ยังไม่สามารถจัดจำแนกชนิดได้รวมจำนวน 39 ตัวอย่าง

2. ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลการสำรวจที่พบเห็ดที่สามารถรับประทานได้หลากหลายชนิด ดังนั้นจึงควรนำเห็ดเหล่านั้นมาศึกษาวิธีการเพาะเลี้ยงในโรงเรือนโดยใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นวัสดุเพาะเลี้ยง ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอีกแนวทางหนึ่ง รวมทั้งยังเป็นการผลิตเห็ดที่สามารถกินได้ให้มีปริมาณมากพอเพื่อการบริโภคและเพื่อผลิตในเชิงพาณิชย์ต่อไป